

POSUDEK OPONENTA DIPLOMOVÉ PRÁCE

Jméno a příjmení diplomanta: Jan Obleser

Téma práce: Kompenzace pohybového systému u fotbalistů

Cíl práce: Hlavními cíli diplomové práce bylo vyšetřit míru zkrácení vybraných svalových skupin a pohybový stereotyp extenze v kyčelním kloubu fotbalistů TJ Sokol Sedlice, které jsou při fotbale nejčastěji zatěžovány, a následně byl navržen kompenzační pohybový program s cílem ovlivnit tyto dvě proměnné.

1. Kritéria hodnocení práce:

	stupeň hodnocení			
	výborně	velmi dobře	vyhovující	nevyhovující
stupeň splnění cíle práce		x		
teoretické znalosti	x			
vstupní údaje a jejich zpracování	x			
adekvátnost použitých metod		x		
logická stavba práce	x			
práce s literaturou včetně citací		x		
využitelnost výsledků práce v praxi, příp. teorie	x			
hloubka provedené analýzy ve vztahu k tématu		x		
úprava práce (text, grafy, tabulky)	x			
stylistická úroveň		x		

2. Připomínky:

Formální hledisko:

Struktura diplomové práce (DP) obsahuje všechny náležité kapitoly. V DP by neměl chybět seznam zkratk a symbolů nejčastěji užívaných v DP, event. seznam tabulek a grafů a navíc bych kapitolu „Závěr“ doplnila o podkapitolu „Doporučení pro praxi“. Také postrádám nadpis „OBSAH“ v obsahové části práce. V kapitole „Úvod“ chybí označení první úrovně číslování a oddělení jednotlivých odstavců tabulátorem. Diplomant čerpal z 56 literárních zdrojů (minimální počet pro DP je 40) z toho 6 je cizojazyčných (minimální počet pro DP je 6). Při zpracování DP je diplomant povinen veškeré zdroje uvádět podle norem ČSN ISO 690 a ČSN ISO 690-2. K normě ČSN ISO 690, podle které se autor řídil ve své DP, mám některé výhrady např., pokud citujeme autora v textu či více autorů daného odstavce s uvedeným rokem na konci věty, tak se tečka píše za závorku (nikoliv před a za závorku). Dále v kapitole 6 „Seznam literatury“ autor nesjednotil řádkování, které by mělo odpovídat 1,5 řádkování, nikoliv jednoduchému řádkování.

Obsahové hledisko:

Abstrakt:

Cíle, jež definuje autor DP, spadají svým obsahem do úkolů práce. Cíl DP by měl být stručný a výstižný (autor zadává většinou jeden - hlavní cíl práce). Vhodnější by bylo jej formulovat např. takto: „Zjistit vliv dvouměsíčního kompenzačního pohybového programu u fotbalistů TJ Sokol Sedlice na velikost (úroveň) zkrácení vybraných svalových skupin a pohybový stereotyp extenze kyčelního kloubu“. V metodách abstraktu DP by měl být stručně charakterizován vybraný soubor respondentů, jež u autora DP postrádám. Výsledky v abstraktu by měly podat konkrétní výstižné odpovědi na autorem definované hypotézy práce, jež autor popisuje velice obecně. Každý čtenář by měl z výsledků v abstraktu pochopit, které konkrétní výstupní proměnné se zlepšily, zhoršily či zůstaly beze změn. První věta z výsledků abstraktu, která zní: „Bylo prokázáno, že po dvouměsíčním cvičení KPP...“ by měla být prezentována bez cvičení. Pohybový program je přeci určitý druh cvičení.

Úvod:

V úvodu se autorovi práce podařilo výstižně popsat řešenou problematiku u hráčů ve fotbale. Pouze postrádám jakoukoliv zmínku, z jakého důvodu autora oslovilo téma své DP, proč si vybral právě toto téma.

Teoretická východiska:

Teoretická východiska DP jsou konstruktivně seřazena do jednotlivých kapitol a podkapitol, které odpovídají tématu DP. K této části práce mám pouze jedinou výhradu, a to že bych od autora očekávala věnovat pozornost komparaci vybraných vyšetřovacích metod, které autor vyhledal více od zahraničních autorů. Teoretická část DP má být zpracována v podobě literární rešerše (nejedná se pouze o opsané kapitoly z monografických publikací).

Praktická část:

Tato část DP má představit diplomanta při samostatné práci nad vlastním zvoleným výzkumným tématem. Jednotlivé body v kapitole „Cíle“ patří svým obsahem (viz vysvětlení z abstraktu DP) do následující kapitoly „Úkoly“. V této kapitole se autor opakuje (jelikož byly úkoly zmíněny v cílech DP), přesto jsou úkoly DP popsány v bodech a postaveny adekvátně. Kapitola „Hypotézy“: H1- postrádám slovo svalové skupiny (každý čtenář by měl pochopit, že se jedná o svalové skupiny), H2 – vhodnější formule by zněla např. „Nevhodný pohybový stereotyp extenze kyčelního kloubu bude přítomen u 60 % respondentů“, H3, H4 – cvičení vs. kompenzační pohybový program (viz vysvětleno v abstraktu).

Z pohledu definování výzkumného designu DP zcela postrádám jakoukoliv zmínku o typu výzkumu, jež autor zmiňuje pouze v metodách abstraktu DP. Jednalo by se tedy o preexperimentální design, konkrétně o jednoskupinový pretestový-posttestový a navíc vnitroskupinový design, kde se testuje experimentální skupina před (pretest) i po (posttest) působení nezávislé proměnné. U tohoto typu výzkumného designu je vhodné využít Párový *t*-test (tyto připomínky od oponenta práce nesnižují kvalitu DP, jedná se pouze o deskripci výzkumného designu s cílem obohatit diplomanta).

Výběr respondentů byl pro tento typ výzkumu přiměřený, a to především z pohledu pravidelného absolvování kompenzační jednotky (tj. 3x/týden) a náročnosti sběru dat. Také bych ocenila výběr závislých proměnných, které sice nejsou příliš objektivní, ale přesto se autor zamyslel nad otázkou vhodného kvantitativního zpracování dat ve výsledkové části práce. Kapitola „Metody zpracování výsledků“ obsahuje všechny náležité informace a to, využití konkrétního statistického programu a statistické metody. Autor využil praktické

významnosti Cohena koeficientu, což je adekvátní metoda určená k zjištění účinku intervence u konkrétních nezávislých proměnných.

Kapitola „Kompenzační program“ vystihuje podmínky, časový interval, druh využitých metod a jejich zásady. Využité metody kompenzačního pohybového programu autor pro názornost obohatil fotodokumentací, což přispělo lepší představivosti pro čtenáře. Přesto mám k této části následující připomínky: Terminologie „*má osoba*“ je nevyhovující, nahradila bych tento termín např. *examinátor*, *experimentátor*, *erudovaný pracovník*, *terapeut* a další. Taktéž výraz „*hromadná forma*“ kompenzační tréninkové jednotky, běžně se v tělovýchovné terminologii používá název skupinová forma cvičení nikoliv hromadná. Cviky zvolené v každém kompenzačním pohybovém programu by měly být zachovány v tomto pořadí: nejprve uvolňovací, následně protahovací a nakonec posilovací. Za celkem zásadní chybu považuji záměnu druhů strečinku statického za postizometrickou relaxaci (ve Vašem případě navíc jako „postiozemtrická“ metoda strečinku, která neexistuje).

Výsledková část práce je přehledně zpracována jak tabelárně, tak jsou výsledky práce zaznamenány v grafech s použitím Cohena koeficientu velikosti účinku praktické významnosti. V kapitole „Diskuse“ je popsáno, že se potvrdily všechny čtyři autorem definované hypotézy (hypotéza se buď potvrdí, což je vhodnější výraz než naplní, anebo se vyvrátí). Tato kapitola by si zasloužila věnovat větší pozornost porovnání vlastní studie s výzkumy od jiných autorů. Závěrem dokázal autor vyslovit kritický názor na vlastní studii, což považuji za zdravý pohled každého výzkumníka.

Hodnocení:

Po stránce formální a obsahové je DP na velmi dobré úrovni, shledala jsem v práci jen nepatrné nedostatky (viz předchozí text). Autor prokázal v několika směrech vědecky pracovat. Diplomovou práci Jana Oblesera doporučuji k obhajobě.

3. Otázky k zodpovězení při obhajobě:

- Pokud se u fotbalistů vyskytuje typické držení těla, stručně jej charakterizujte.
- Stručně popište kompenzační jednotku (po obsahové a strukturální stránce), která byla pravidelně aplikována ve Vaší studii, včetně délky trvání.
- Shledal jste experimentální mortalitu respondentů (úbytek fotbalistů během Vašeho výzkumu), nebo jste zaznamenal 100 % účast respondentů?
- Popište rozdíl mezi postizometrickou relaxací a statickým strečinkem.

16.9.2011 v Praze

.....
datum a místo
vyhotovení posudku

Mgr. Andrea Levitová

.....
podpis oponenta
diplomové práce